

D'n boer z'n lève

Tekst: Thieu Sijbers

Muziek: Ad van de Wetering

Es de rog en d'n haover vort gelijk ôn de kant, bè d'n boer op d'n dors lag te wachte
Snee de ploeg al wir los het gestoppelde land, riep wakker de waasende krachte
Um latter bemest en bezeid en bedôn es wijer de daog zún gôn lenge
In vors jong gewaasdè dan golvend zû stôn opnijt bloeiend vrucht vort te brenge

D'n ogst thousgevaore mi perd en mîkaor, werd getaast hog tot scherre en panne
Of groeide tot mijte op rij bè mekaor, welgevörmd zo-es boere dè kanne
Ze lage es wachters rond 't aauw boerehous mî 'ne rijkdpom in 't lijf ongemète
Ze paaste 'r bij en ze hurde 'r thous, ze zörgde vur wermte en ète

Nog muug van 't gemèij waar d'n blinkende zicht in de schop ôn d'n balk weggehange
Dor hong ie verlorre vervulde de plicht die de haand aalt opnijt wir verlangde
De haand van d'n boer mî de rust onbekend, die mer vruute en zeijde en meijde
D'n dag al begos ôn de vruugte gewend es de haone ontwaokend nog kreijde

Zo lag dan d'n ogst die wir mals waar en zwaor en die reikte tot scherre en panne
Zo laoge de mijte op rij bè mekaor, te waachte op dorse en wanne
Jaor in en jaor out blif ie zo ôn de gang, d'n boer aalt teij, aalt sterrek

Want schraol blif de grond en de daog bleve lang, mer d'n ogst waar de kroon op z'n werrek